איך חיות וציפורים השיגו שמש

אסקימוסים
צייר וו. גוסרוב

זה קרה כך. טונגקים, הרוחות הרעות שחיו בטונדרה, תפסו את השמש. בכל העולם נעשה חשוך, החיות והציפורים חיו באפלה מתמדת ובקושי יכלו למצוא לעצמם אוכל. ויום אחד הם החליטו לקיים ועידה גדולה. מכל סוג ומין של חיות וציפורים נשלח שליח אחד לועידה.
עורב זקן, שכולם חשבו כי הוא החכם ביותר אמר "בעלי פרווה ובעלי כנף! מדוע שנמשיך לחיות באפלה? שמעתי מזקנים שלא רחוק מהארץ שלנו, במערה עמוקה, חיים טונגקים שגנבו לנו אור. אצלם בארגז אבן הם מחזיקים כדור מאור גדול. לכדור זה הם קוראים שמש. אם נצליח להוציא את הכדור מהטונגקים הארץ תואר באור גדול. והנה אני, עורב זקן, מציע לכם הצעה. כדי לקחת את הכדור המאיר שלחו לשם את החזק והגדול ביותר

שביניהם, את הדוב האפור."
"דוב! דוב!" קראו כל החיות והציפורים.
ורק אוח חירש אחד, שישב שם, שאל את הציפור הקטנה, גבתון שישבה לידו "למה הם צועקים?"
והגבתון ענה "הם רוצים לשלוח את הדוב, שיביא הנה שמש."
"חבל על המאמץ" אמר האוח "הדוב גרגרן. הוא יראה בדרך נחיל דבורים, ילך לאסוף דבש וישכח מהשמש."
שמעו החיות והציפורים את דברי האוח והסכימו אתו.
ואז העורב הזקן נתן עצה חדשה "נשלח את הזאב. הוא מהיר וחזק כמעט כמו דוב."
"זאב! זאב!" קראו ציפורים וחיות.
"מה הם צועקים עכשיו?" שאל שוב האוח.
"הם רוצים לשלוח זאב שיביא את השמש" ענה הגבתון.
"חבל על המאמץ" אמר האוח "זאב יפגוש אייל, יטרוף אותו וישכח מהשמש."
החיות והציפורים שמעו את דברי האוח והסכימו.
ואז עכבר קטן הציע "צריך לשלוח ארנב. הוא זריז ומהיר ביותר ויכול להביא את השמש בלי שהיות."
כל החיות והציפורים קראו "ארנב! ארנב!"
ושוב שאל האוח "מה הם עכשיו צועקים?"
"הם רוצים לשלוח ארנב שיביא את השמש, כי הוא מהיר וזריז" ענה הגבתון.
"ארנב באמת יוכל להצליח" אמר האוח "שום דבר לא יעצור אותו בדרך".
וכולם בחרו את הארנב להביא את השמש, והוא בלי להתלבט הרבה יצא לדרך.
הלך, הלך ופתאום מרחוק ראה קצת אור מהבהב. התחיל להתקרב להבהוב זה וראה שהאור יוצא דרך חריץ באדמה. הציץ הארנב דרך החריץ וראה שם מערה ובתוכה, בארגז אבן לבן שוכב כדור אש גדול. מהכדור יוצאות קרני אור שמאירות את כל המערה. ובקצה השני של המערה שוכבים וישנים טונגקים, על עורות איילים.
הארנב ירד למערה, הוציא את כדור האש וקפץ אתו החוצה.
הטונגקים התעוררו והתחילו לרדוף אחרי הארנב.

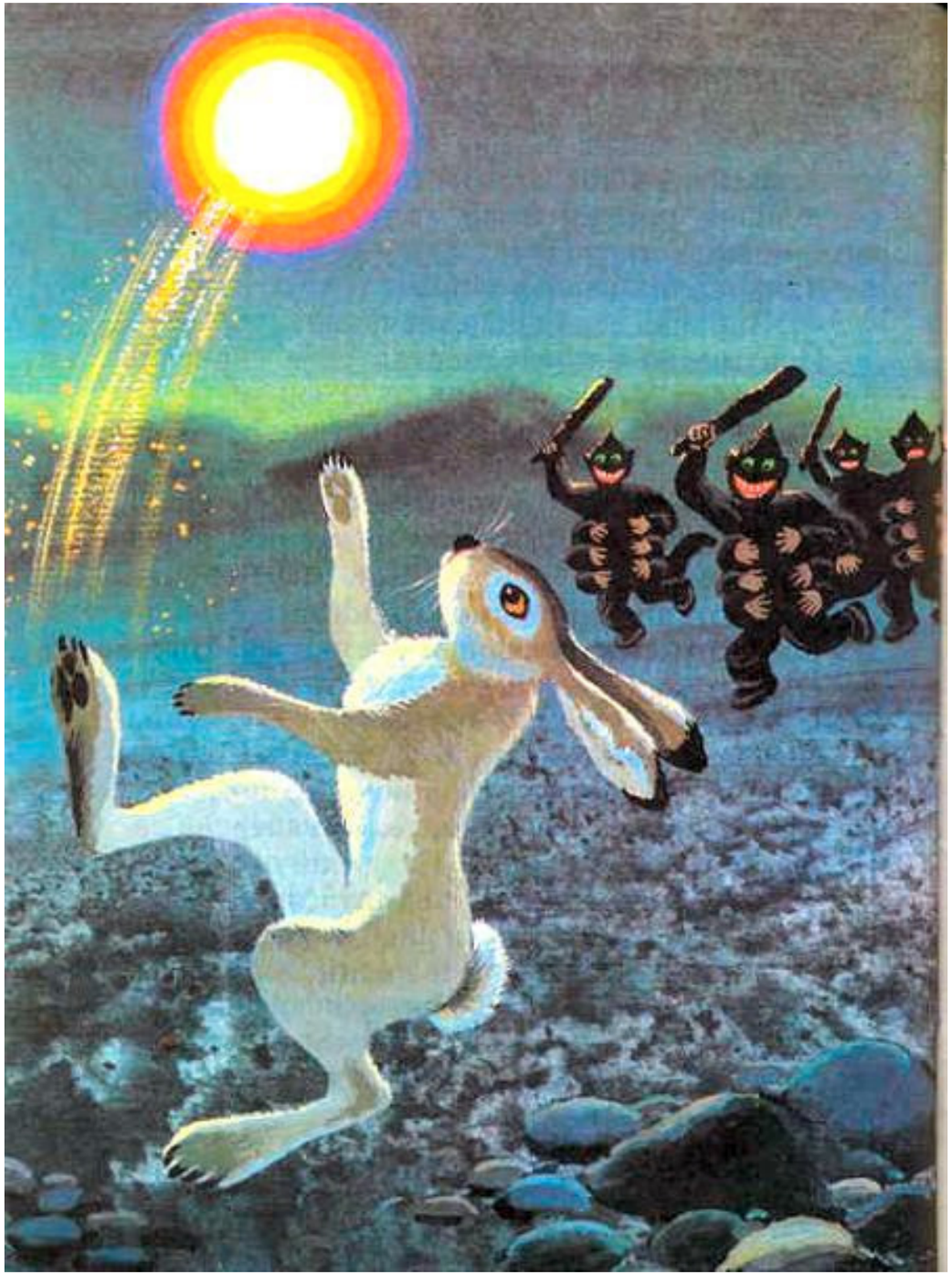

הארנב מדלג מהר אבל הטונגקים כבר קרוב. ואז הארנב נתן מכה לכדור האש והכדור התחלק לשניים. חלק אחד קטן, שני גדול. הארנב נתן בכפו מכה לחלק הקטן וזה עלה לשמיים ונעשה לירח.
ואז הארנב הרים את החלק הגדול גבוה ונתן ברגלו מכה עוד יותר חזקה. והחלק הזה עלה יותר גבוה לשמיים ונעשה לשמש.
כמה בהיר נעשה על הארץ!
הטונגקים הסתנוורו מאור השמש, הסתתרו ומאז לא רואים אותם יותר על פני הארץ.
וכל אביב החיות והציפורים עושים חגיגה גדולה לכבודו של הארנב וקוראים בשמחה "כל הכבוד לארנב שהביא לנו את השמש!"